

[Hartel.]

der i disse Dage har haft Rækker af Ordre fra mindre Restauratører, som ikke ligger med Lagre, og som er ude af Stand til at forsyne deres Kunder, fordi de ikke kan faa Varerne fra de lukkede Grossistforretninger. Det havde efter min Opfattelse ikke været nødvendigt her at optræde saa rigoristisk, og der kunde sikkert ved en nøje Gennemgang af Forslaget findes andre lignende Tilfælde, hvor man kunde have lempet sig frem.

Jeg ønsker at takke det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen for den delvise Tilslutning, han gav til de Forslag, jeg havde fremsat. Det tyder dog paa en vis saglig Værdi af disse Forslag, at de vinder Tilslutning fra en Mand staaende inden for Regeringspartierne og altsaa tilhørende en Gruppe, der i Almindelighed ikke deler de Betragtninger, som min Gruppe gør sig til Talsmand for her i Salen.

Jeg kan ikke undlade at paatale en Udtalelse fremsat af det konservative Mindretal i Betænkningen. Der staaar paa Side 3 i Betænkningen — jeg beder om Formandens Tilladelse til et kort Citat —:

„Mindretallets Parti begrundede de Synspunkter, som havde været gældende for Mindretallet med Hensyn til at tiltræde den meget haarde direkte Beskatning, som alle ansvarlige Partier i Rigsdagen da stemte for.“

Det er jo ikke ukendt, at min Gruppe stemte imod denne Beskatning, men jeg finder det i høj Grad forkasteligt, at de, der stemte for Forslaget, forbeholder sig Ansvarsfølelse og frakender os andre den. Jeg kan ikke se, at et mindre Parti ikke er ansvarsbevidst, fordi det vægrer sig ved ved enhver Lejlighed at traske i Hælene paa Fler-tallet her i Salen. Ansvarsbevidstheden viser sig dog derved, at man gaar ind for de Synspunkter, som er ens egne, og som man mener er forenelige med de Standpunkter, som man hidtil har indtaget og kæmpet for, og det maa være vor Ret og vor Pligt at fastholde en saadan Linie ved vor Stillingtagen her i Salen.

Lovforslaget er ikke undergaaet væsentlige Ændringer ved Udvalgsbehandlingen, i hvert Fald ikke Ændringer af en saadan Art, at det i mindste Maade skulde forandre det Standpunkt, som vi tidligere har givet Udtryk for. Lovforslaget forøger Beskyttelsen; det er sagt, og det er uigendriveligt, at det fordyrer Produktionsomkostningerne og derved forringer Eksporthvervenes Chancer og fordyrer Leveomkostningerne i vort Land, i særlig Grad for den

mindrebemidlede Del af Befolkningen. Mange af de Varer, som herved fordyres, og som det ikke vil være vanskeligt for velstillede Borgere at købe selv efter Forhøjelsen, vil det blive meget vanskeligt for den mindrebemidlede Del af Befolkningen at forskaaffe sig.

Der har været Tale om, at der er sket en Ændring i Regeringens Politik, og det er jo rigtigt, at Regeringen i Efteraaret sagde sig fri for Kanslergade-Forliget, og gjorde det, efter hvad jeg kan forstaa af en Udtalelse fra den anden Parts Side, nemlig Venstres, ganske egenmægtigt uden at have truffet mindste Aftale med den anden Part derom. Vi saa et Skridt i den rigtige Retning i den Politik, der blev indledet ved Kanslergade-Forliget, men Regeringen har nu fastlagt en ny Politik, der maa ende med det diametralt modsatte Resultat af det, der kunde naas til ved en Videreførelse og Udbygning af Kanslergade-Politikken. Vi er derfor ude af Stand til at ændre den Holdning, jeg gav Udtryk for ved første Behandling, og vi vil stadig indtage det Standpunkt, at vi ikke kan støtte Forslaget, men maa stemme imod.

Gregersen: Der er kun levnet de smaa Partier en halv Snes Minutter til at se paa Betænkningen og Ændringsforslagene, og det kunde man jo godt have Grund til at beklage sig over. Det skal jeg imidlertid ikke gøre, fordi man temmelig hurtigt kan overse, at de Ændringer, der er foretaget, ikke har en saadan Betydning, at det kan ændre vor Stilling til Forslaget. Vi vil undlade at stemme om Ændringerne og, som jeg sagde i Gaar, stemme mod Forslaget ved tredje Behandling.

Jeg vil dog gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger. Ordføreren for Socialdemokratiet (Gustav Pedersen) udtalte, at der var nogle handlende, der havde udtalt Ængstelse for, at visse andre handlende skulde avertere med, at de selv afholdt Udgifterne ved Loven, og at andre derved vilde blive udsat for illoyal Konkurrence. Det kunde man jo nemt komme ud over. Man kunde jo bestemme, at Skattebeløbet skulde paaføres Regningen. Jeg antager, at Regeringen vilde være meget interesseret i, at Kunderne fik nøjagtigt at vide, hvor meget der var Statens Part, og hvor meget man betalte for Varerne som saadanne. Jeg kunde i det hele taget anbefale Regeringen at faa dette indført for den indirekte Beskatnings Vedkommende. Det kunde være, at Befolkningen saa vilde reagere lidt kraftigere mod denne Art af Beskatning, end den hidtil har gjort.